

DOLENJSKE NOVICE

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je s poštnino vred za celo leto naprej 2 K, za pol leta 1 K. Naročnina za Nemčijo, Bosno in druge evropske države znaša 2 K 50 h, za Ameriko pa 3 K. — Dopise sprejema urednik, naročnino in oznanila tiskarna J. Krajec nasl. v Novem mestu.

Gospodarske stvari.

Poučilo za Dolenjsko,

kako treba obdelovati vinograde, za katerih obnovitev so dobili posestniki brezobrestna državna in deželna posojila.

Z ozirom na to, da so deželni in državni funkcionarji opazili, da posestniki, ki so dobili brezobrestna posojila v ta namen, da svoje po trtni uši uničene vinograde na novo zasadijo, pogostoma take nove nasade površno napravljajo, se torej nikakor ne ravnaajo po predpisih, da se s tem na znanje, da so vsi vinogradniki, ki so že dobili ali ki želijo dobiti brezobrestno posojilo, zavezani:

1. Ves vinograd prerigolati in prerahljati, ako je skalovit, na najmanje 70 cm, ako pa ni skalovit, najmanj na 90 cm, in sicer tako, da pride zgornja zemlja spodaj in spodnja navrh. Ako je zemlja pusta in izsesana, se priporoča, da se tak prostor 3—5 let poprej poseje z deteljo, ktero je pognojiti z navadnim, še bolje pa z umetnim gnojem, namreč s Tomasovo žlindro ali superfosfatom in s kajnitom ali kalijevo soljo, in sicer vsakega po 400 kg na hektar (1 $\frac{3}{4}$ orala).

Vmes nahajajoče se skale je po možnosti iztrebiti in vse stare nerodovitne trte ter vsa drevesa odstraniti.

Strmo ležeče vinograde je po možnosti zravhati z napravo podzidij ali travinih nasipov.

Istotako je treba posebno v prvih letih napravljati v vinogradu počezne le malo viseče jarke, da brez poškodbe odpeljujejo vsled nalivov po vinogradih zbirajočo se preobilno vodo, ter zabranjujejo splavljanje zemlje v podnožje.

2. Zasadi nov prerigolan vinograd le z dobrimi, od veščakov priporočenimi, za dotično zemljo po izkušnjah najbolj sposobnimi ameriškimi trtami. V krajih, kjer velikolista riparija (riparia portalis) dobro vspeva, naj se le ta sadi; ako je pa zemlja jako apnena in suha lega, naj se sadi rupestris montikola, v jako vlažnih zemljah v nižavah, pa solonis. V dvomljivem slučaju naj se dotični posestnik obrne za svet na poznane mu strokovnjake ali na uredništvo „Kmetovalca.“

3. Saditi ključe odnosno korenjake (bilfe, sajenke) največ po 40 cm dolge; torej 30—40 cm. Čim bolj zvezna je zemlja, tem krajše naj se jemljejo podlage.

Korenjake je saditi le v jame, napravljene z lopato na spodnji strani kolov. Pred saditvijo se morajo odrezati vse stranske korenine; spodnje glavne ali končne korenine je skrajšati na 10—15 cm od stebela merjeno.

Trte je saditi lepo v vrstah po najmanje 1 m 20 cm v kvadratu in kolikor mogoče po poludanski črti. Bodisi cepljene ali necepljene trte, je posaditi odnosno zakriti jih pri sajenju tako, da ne bo gledalo nič

lesa iz zemlje in na zgornje oko nasuti še take rahle zemlje, ki po močnemu dežju ne napravi trde skorje. Vsaka trta se mora že v prvem, gotovo pa v drugem letu po saditvi, privezati na količek.

4. Necepljene trte v 2., nadalje pa v 3. letu po saditvi, pocepiti jih na zeleno ali na suho z dobrimi, od veščakov pri predavanjih priporočenimi žlahtnimi trtami in za to skrbeti, da pride cepljeno mesto tik zemlje, kakor pri saditvi na suho v rokah cepljenih trt; pri enem kolu je pozneje pustiti le eno trto — cepljenko.

5. Cepljenih trt ne rezati pred tretjem letom po cepljenju na napnene (šparon, previjač) temveč le na palec (rogač, ščap) 2—3 očes.

Po gotovljeni zasaditvi vinograda s trtami, ne vsaditi vmes nikakih drugih dreves, bek ali poljskih pridelkov, na pr. krompirja, fižola, pese, turščice itd., ker se s tem jemlje trti živež in svetloba. Če prostor dopušča, saditi je nizko rastoča, trti malo škodljiva drevesa, le ob straneh vinograda, visoko rastoča drevesa pa, n. pr. češnje, jabolka, hruške, orehe in taka enaka, pa vsaj 4 m od zadnje vrste oddaljena.

6. Vinograd spomladi prav globoko okopati in vse rosne osobito pa cepičeve korenine odrezati; po letu pa ves vinograd držati čist plevela, torej okopati ali opleti ga še 2—3krat.

Trte pravilno in pravočasno omandati, t. j. odstraniti nepotrebne poganjke in zalistnike prvič že pred cvetjem ali vsaj koj po cvetju, po letu pa odstranjevati vse zalistnike ter priščipati vse poganjke na napnencu pri 4. listu nad vrhnjim grozdom in skrbeti, da se grozdje ne bo po zemlji valjalo.

7. a) Škropiti vse trte proti peronospori vsako leto vsaj trikrat, in sicer prvič že pred cvetjem, ko razvije trta 3—5 listov, drugič koj po cvetju in tretjič meseca julija ali avgusta: pozneje po potrebi.

b) Žveplati proti grozdni plesnobi (Oidium Tuckeri) tudi vsaj trikrat, in sicer prvič koj ko se pokaže zarod, potem še enkrat pred ali koj po cvetju in pozneje po potrebi.

c) Oskrbeti si pravočasno od zanesljivih virov potrebno množico galice, žvepla ter dobro škropilnico in meh; zadnje sam ali v družbi.

d) Pognojiti ves vinograd v prvem, gotovo pa v drugem letu po saditvi; pozneje pa vsaka 3—4 leta. Priporoča se vporabljanje razen hlevskega, tudi umetna gnojila. Glede vporabe teh, naj se vpraša za svet razne strokovnjake ali uredništva strokovnih listov.

Opomnja. — Nasvete ali ukaze vinograde pregledujočih deželnih in državnih v to svrhu poklicanih funkcionarjev, je strogo izpolnjevati.

Brezobrestna posojila dobivajo le oni posestniki, ki se zavežejo, da se bodo po tu navedenih, kakor tudi po eventualno pozneje izdanih določbah ravnali.

Posestniki, katerim se je dovolilo brezobrestno posojilo (iz državnih in deželnih sredstev), se opozarjajo, da se jim to posojilo, ako se ne bodo ravnali po gori navedenem navodilu, na podlagi § 7., ukaz c. kr. poljedelskega ministerstva z dné 29. marcija 1892 (drž. zak. št. 62) odtegne ali odpove, odnosno, da se bode že izplačano posojilo, takoj nazaj zahtevalo.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani,
dné 20. novembra 1900.

Dodatek.

V zmislu zakonov z dne 28. marca 1892. l. in z dne 23. avgusta 1895. l., drž. zak. št. 61 in 138, oziroma ministerskega ukaza z dne 23. marca 1892. l., drž. zak. št. 62, dobe zemljiški posestniki, ki jim je trtna uš uničila vinograde in so zategadelj prišli v stisko, v ta namen, da svoje vinograde na novo zasade z ameriškimi cepljenimi trtami, iz državnih in deželnih sredstev brezobrestna posojila, ki jih je povrniti v 10 enakih letnih obrokih, kateri prvi obrok doteče v 10. letu potem, ko se je bil potegnil I. posojilni obrok.

Kadar posamezni posestnik kakega vinograda prosi za posojilo, se zahteva knjižno zavarovanje, kadar pa za tako posojilo prosi vsa občina ali kakšno poljedelsko društvo, se navadno ne zahteva tako zavarovanje.

Prošnje za taka posojila je vlagati ali naravnost pri pristojnem c. kr. okrajnim glavarstvu ali pa po občinskem uradu.

Prošnjam je pridejati:

1. Zemljiškoknjižni izpisek,
 2. zemljiškoposestno polo,
 3. načrt, kako se bo vršilo delo in proračun o stroških za novo zasajenje vinograda (za prekopavanje in sajenje).
- Tiskovine za prošnje in za proračune stroškov se dobivajo brezplačno pri c. kr. okrajnih glavarstvih.

Prošnja in vse priloge so kolekov proste.

Natančnejša pojasnila o teh posojilih se dobivajo pri c. kr. okrajnih glavarstvih.

Da se poznamo in razumemo!

Bratoljubje.

Lepa beseda! A vendar jo zlorabijo novodobni preroki da žnjo slepe ljudstvo. Pravijo, da zamore bratoljubje nadomestiti krščansko ljubezen do bližnjega, da, celo večjo vrednost in ceno ima baje bratoljubje. V resnici ste pa krščanska ljubezen do bližnjega in bratoljubje dve bistveno različni stvari.

Ločita se v svojem izvoru in početku. Krščanska ljubezen je od Boga vlita čednost, s katero ljubimo Boga nad vse, bližnjega pa zavoljo Boga. Karkoli torej bližnjemu storimo dobrega, naj mu storimo radi Boga. Popolnoma drugačen pa je početak bratoljubja. Njega korenine niso v nebesih, ampak na zemlji, zgolj zemski, posvetni nagibi je vodijo. Ljubiti treba človeka zato, ker je lepega telesa in čedne postave, bistrega uma in krepke volje, zato in le zato in tudi le tako dolgo, ker in dokler je dober tovariš in drug v družbi, ker ve toliko in zna tako lepo pripovedovati, ker je dobrega

srca in ima odprte roke. Kadar pa ti zemski nagibi izginejo, in izginejo gotovo ravno ker so zgolj zemski, bratoljubje poneha, ljubezen omrzne, človek človeku ni več brat, krščanska ljubezen do bližnjega pa lahko rečemo je večna, neomajljiva, neminljiva. Zakaj, odgovori si sam, dragi bravec!

Različen je namen bratoljubja in kršč. ljubezni. Pravi in bistveni namen kršč. ljubezni je Bog, je tudi časna sreča ljudij. Bratoljubje naj pa izpodrine oziroma nadomesti vero. Proglasili so je za časa francoske revolucije. In v tega bratoljubja imenu so pobili in pomorili Francozi na tisoče ljudij, ki niso bili istih mislij, istih nazorov s prekucijo, dasi so bili njih krvni rodni bratje. Kaj ne, lepo bratoljubje. Ravno ker ima dejanska požrtvovalna krščanska ljubezen tako privlačno, moč, da so nje obilni in vzvišeni izgledi pravi veri v naročje pripeljali mnogo drugovercev in tudi brezvercev, ravno zato hočejo njej nasproti postaviti bratoljubje ter s tem narodom iztrgati pravo krščansko vero iz src.

Pravo in nepravo bratoljubje se tudi še spozna po drugih lastnostih. Krščanska ljubezen je potrpežljiva in nesamopridna in dobrotna, ne da se ostrašiti, tudi če žanje le nehvaležnost, ne preneha deliti dobrot. Ne tako novodobno bratoljubje. To išče koristij le zase. Ako kdo noče drugače revežem pomagati, kakor da gre na veselico, koder se pobira vstopnina in se da čisti dobiček revežem, tak ne pomaga na pravi način, ker pri tem išče zabave. Pri vsaki stvari hoteti imeti svoj dobiček zase, to ni krščansko. — Pravo bratoljubje je pa tudi splošno. Kristjan — če je pravi namreč — ne sovraži ne drugovercev in tudi ne drugih narodnostij in ne prezira drugih stanov, marveč pomaga vsakemu bodi kdorkoli. „Vsi smo bratje“ kriči hripavo v pivnici ta in oni, a ko ugleda pristaša nasprotne stranke zagrmí: „Ven ž njim!“ in ga dejanski posade na cesto, ako se ne splaši hude besede ter zbeži. Takih dokazov „pravega bratoljubja“ vsak dan na izbiro najdete in vidite sami, ako hodite med svetom odprtih očij.

Zdaj pa še nekaj! Kje pa ima toliko hvalisano bratoljubje take junake, kakor jih ima krščanska ljubezen, kje? Zastonj jih iščeš po zgodovini in v življenju. Sebičnež pač ni zmožen velikih del, ker se zboji žrtev. Novodobno lažnjivo bratoljubje nima mož kakor so sv. Frančišek Ksaverij, Vincencij Pavlanski, Janez od Boga, sploh nima požrtvovalnih misijonarjev, ki bi žrtvovali življenje in zdravje po daljnih neolikanih divjih deželah. Novodobno bratoljubje nima usmiljenih sester, teh angeljev usmiljenja, ki se ne strašijo nobenih boleznij, nobenih bolnikov, marveč postrežejo vsem brez razločka. Seveda, denarja in časti in uživanja tu ni dobiti, pač pa hitro smrt. Tega pa „bratoljubje“ ne mara. In čigave so po večini vse druge dobrodne naprave po širnem svetu? Večina jih je plod vedno mlade in nove kršč. ljubezni, večino teh zavodov je pozidanih z denarjem krajcar za krajcarjem priprošenim, pristradanim, priprosili in prihranili so pa te denarje ljudje, ki so pristaši ne bratoljubja, ampak kršč. ljubezni.

Tu imate nekaj mislij o pravem in goljufivem bratoljubju! Imenuje se tudi človekoljubje, humaniteta. Ali naj se imenuje tako ali tako, nič prida ni in ne bo.

Politični pregled.

Dne 23. januarja sta bila poročena **nadvojvodinja Elizabeta**, vnukinja našega cesarja, in **knez Oton Windischgrätz**. Visoka novoporočenca podala sta se takoj po poroki na Bled in tu v gradu Windischgrätzov ostala do 31. m. m. Prebivalstvo ju je navdušeno in prisrčno vsprejelo in napravilo ob tej priliki razne slovesnosti. Z Bleda podasta se v Italijo; v Rimu se poklonita sv. Očetu. Od tam v Egipt in koncem marca ali začetkom aprila se vrneta nazaj.

Prestolonaslednik **nadvojvoda Fran Ferdinand** pada se za kakih osem dni na Rusko in bo v Petrogradu gost ruskega carja. Zatrjuje se sicer, da se gre nadvojvoda le zahvalit carju za izvanredno odlikovanje. Imenoval ga je bil namreč generalom dragonskega polka. A vendar je več ko verjetno, da to potovanje ni sama vljudnost narekovala, ampak tudi politika. Zbližanje med Avstrijo in Rusijo je pač le pozdravljeni, ker taka zveza bi bila najbolj naravna in Avstriji bolj koristna, ko pa zveza z Nemčijo in Italijo. Saj nas zgodovina l. 1866. uči, kakšne zaveznice ste to, isto je razvidno tudi iz drugih dejstev novejšega časa, katere smo že večkrat na tem mestu omenili. — Bodi tu tudi povedano, da bo car ruski to leto imel obilo obiskov. Napovedali so se: laški kralj, nemški cesar in predsednik francoske ljudovlade.

Državni zbor se snide 4. februarja. Ker ni opaziti pri poslancih resne volje in pomirljivosti, a so na vrsti za državo važne predloge, utegne se zgoditi, da bo vlada razpustila državni zbor, kar pomeni: nove volitve.

Cesar bi človek ne verjel, zgodilo se je: Vse-nemški kričac slaboglasni **Wolf** je zopet izvoljen — poslancem! Kaj to pomeni, razumete, ako še enkrat preberete zadnji politični pregled. Takej propalci izroče toli važen posel poslanca. Kake nazore morajo pač njegovi volivci imeti o poštenosti in kreposti! Da, vse-nemci se ga sami med seboj sramujejo. Ne marajo ga vsprejeti v državnozbornski vsenemški klub, in najbolj deluje zoper njega neki **Schönerer**, kateri je zaradi raznih rečij izgubil čast in naslov viteza, in kateri je po trditvi listov udan pijači. Pa niti ta mož ne mara sedeti ob isti mizi z **Wolfom**. Pravijo, da bodo v državnem zboru „volku kožuh dobro pretepli“ in še marsikaj lepega o njem spravili na dan.

Bosno Avstrija le upravlja, še ni popolnoma njena dežela. Govori se, da postane Bosna in Hercegovina kmalu avstrijska dežela. A že so vedno lačni Ogrri zraven. Avstrija je trpela leta in leta, prelivala kri svojih sinov in žrtvovala denar davkoplačevalcev, sedaj bi pa s trudom urejeno deželo radi Ogrri imeli.

Hrvati so bili dosedaj med sabo razcepljeni. A zadnje volitve, pri katerih so Mažari nastopili z najgršo silo in so tako Hrvatom odjedli več poslancev, so jih izmodrile. Zedinili so se za odločen boj in upor proti Mažarom in njim prijaznim Hrvatom-Mažaronom. Da bi le trajala ta sloga kaj dolgo!

Nemčija postaja vedno bolj ohola. Povišati hoče carino na uvoz žita, a sedaj tudi na uvoz konj. Od konja, ki je vreden na priliko 1200 kron, plačati bi bilo 300 kron carine. Umevno, da bi bili naši konje-rejci občutno oškodovani. Tako dela Nemčija proti Avstriji. — Kako dela naravnost surovo s **Poljaki**, vemo. A cesar je pri otvoritvi državnega zbora dal

razumeti, da vlada ne bo odnehala od tega krutega početja. Namen nemške vlade je pri tem ravnanju dvojen: Poljake pripraviti ob materin jezik in katoliško vero očetov. A žilavo se ubogi narod obojega drži, dobro vedoč, da ako eno izgubi, gotovo tudi v kratkem drugo. In veste li kdo je Poljakom največja opora v njih odporu proti nemški nasilnosti? Duhovniki. In kako so duhovniki to dosegli? Poleg delovanja v cerkvi s tem, da so Poljake naučili samostojne gospodarske organizacije: zadružništvo v najrazličnejših oblikah daje Poljakom naravno moč. In sedaj so Poljaki tudi začeli boj proti Nemcem s tem, da ne kupujejo pri njih nobene reči več. Pruska vlada je radi tega silno gorka poljskim duhovnikom in jim napravlja sitnostij in ovir brez števila. O njih izbornem nadškofu **Stablevskemu** pa so spustili v svet grde laži, da bi odtujili udana mu srca Poljakov.

Francoska vlada je srečno ugonobila nekaj redovnih družb, a ne vseh. Redovniki razdruženih družb pa so ostali na Francoskem in delujejo sedaj dalje za katoliško stvar. To pa vladi ni po godu. Snuje novo postavo, ki bi kratkomalo vse redovnike — seve v imenu svobode, enakosti in bratoljubja — zapodila iz dežele. Svetno duhovščino meni vlada na ta način imeti na vajetih, da ji odvzame plačo, ako ne bo njej po godu učila in delovala. Redovnike pa, ki ali nimajo nič premoženja ali pa svoje, ne more tako krotiti. Zato proč z njimi! Francoska vlada se seveda moti, ker med svetnimi duhovniki gotovo ne bo dosti ali nič **Judežev**, ki bi si dali na ta način zavezati usta, kadar jim vleva **Bog** in vest govoriti in svariti.

Španski kralj Alfonz XIII. postane v kratkem polnoleten in prevzame sam vlado. Mladi kralj bo imel težavno stališče v popolnoma razriti obubožani državi.

Jasno besedo so spregovorili 6. januarja **belgijski prostožidarji**. Ne gre se za boj proti klerikalizmu, to je le mamilo še vernega ljudstva, ne, marveč boj velja samo in edino katoliški cerkvi. To je glavno delo prostožidarjev. Pridno naj volijo in se dajo voliti v razne zastope, tam pa odločno in brezobzirno oropajo cerkev vseh pravic in ne dajo nobenih novih. — Jasna odkrita beseda, ki utegne vendar temu ali onemu odpreti oči.

Angleži postajajo čedalje bolj grozoviti. Nekega ujetega burskega poveljnika so kar kratkomalo ustrelili, a z vjetimi ženami in otroci ravnaajo uprav pošastno. Vjetih je v teh taboriščih 117.017 ljudij in decembra jih je umrlo 2380, med temi 1767 otrok. Buri imajo še nad 60.000 pušk, mnogo orožja in streliva in se bodo za svobodo in neodvisnost borili v svojih domačih gorah še leta in leta.

LISTEK.

Za god.

Bog že ve, kateri kozi rog odbije, veli naš pregovor. Vsakemu pač da toliko sreče, da mu ni obupati, a včasih tudi kane v to veselje kapljico pelina, da kdo sreče ni pijan.

Ste poznali gospoda **Grmovnika**? Ne? No potem tudi ne veste njegove čudovite zgodbe. Pa saj sem jaz zato, da vam jo povem. Dobro se mu je godilo, prav dobro, ker denarcev je imel obilo. A njegova gospa soproga, a da ste jo poznali! „Gospa skopulja“, kakor živi in hodi! Skopa posebno, kadar je g. **Grmovnika** obšla želja, pobijati dolgi brezdelni čas na

ta način, da bi moral šteti beliče in krone. Na sprehod hoditi, časopise brati, jesti in piti in spati, to so mu gospa milostno dovolili, a več ne, Bog ne daj! Tudi znamk in razglednic ni smel nabirati! Predrago!

Lahko umljivo je bilo g. Grmovniku nad vse sile dolg čas. A tekom zakonskega življenja se je privadil — pokoršine. Kaj čemo! Eden tako, drugi tako, a pod . . . vsi dobri zakonski možje. Niti godrnjati se ni upal g. Grmovnik, marveč silil se je obraz nabrati v najlepše gube.

A tam enkrat obetalo je, da bo konec tega pustega enoličnega, enakomernega, brezbarvenega, dolgočasnega življenja. Mislite si! Smel je iti na obisk k prijatelju iz mladih dnij. In tam so se mu omilili golobje, izučeni prenašati pisma. Tudi on bi bil rad imel take golobe. In že si je v mislih naslikal vse pohvale po raznih časopisih „o g. Grmovniku, pospeševalcu splošnega napredka“, videl je tudi že zlate in srebrne kolajne, podeljene mu na raznih razstavah, zibal se je sanjavo v sladkih mislih, kako bo odslej s svojim prijateljem lahko občeval po golobih itd. In res je kupil šest, reci in beri: šest golobov, vsak po 25 kron. A hipoma mu stopi pred oči strogi obraz gospe soproge in nje rezki glas mu zazveni v ušesih: „Čemu to treba?“ A upal je, da o bližnjem godu potolaži svojo boljšo polovico in si nakloni dovoljenje, imeti te redke golobe.

Da, bližnji god gospe soproge! Zopet vzrok premnogih skrbi! Kal naj ji kupi za god? Prvič, sta že toliko let vkup, da ne vé več kaj novega si izmisliti. Drugič, kaj naj kupi, da ji bo tudi všeč. Tretjič, kaj naj kupi, da tudi ne bo predrago in ne bo mesto zahvale slišal grenka očitanja. Dušno stanje g. Grmovnika v onih dneh razumete, ako rečem: ni mogel spati. Še dan pred godom se ni bil odločil za vezilo in tekal je po mestu ter gledal razne izložbe pri prodajalnicah. Med tem pa so došli golobje, šest jih je bilo, kakor je gospod naročil. Gospa ni o golobih ničesar vedela, seveda ne; a tuli povedati soprogu ni hotela, da so došli golobje po pošti.

Drugo jutro god gospe Grmovnikove. Slovesno voščilo in potrdilo voščila v podobi zlatih uhanov, za katere se mu gospa vidno oveseljena zahvali. A o golobih ne črhe ne. Vesela in zadovoljna sedita pri obedu, in glej! postrežnica prinese na mizo — pečene golobe. Šest jih je, lepo diše in krasno so pečeni! Kar sline se cede obema, da jih le vidita. Malo trdi so sicer, a gospa si misli, no, moj mož me ima vendar le rad, gospod pa modruje: čudno, moja „skopulja“ da golobe na mizo, pečene golobe! Še nikdar se ni zgodilo!

Same kosti so preostale od golobov. Gospa čuti se obvezano izreči ljubeznjivemu soprogu zahvalo. „Letos si se pa postavil! Zlate uhane in ti dobri golobje! Lepa hvala!“

„Odkod pa si dobila golobe,“ vpraša gospod.

„Oh, nikar se ne delaj neumnega, ti porednež. Naročiš golobov po pošti meneč, da me presenetiš, a sem jih jaz prej dobila. — Pa kaj ti je ljubi mož? Ti je mar slabo, ko tako preminjaš barve?“

Res, g. Grmovniku je bilo slabo. Težko je dihal, bulil oči in grozovite misli se mu pode po glavi. Menda vendar ni res? Kali?

„Kdo jih je poslal?“ vpraša slednjič.

„Kdo? Tvoj prijatelj, katerega si zadnjič obiskal!“

G. Grmovniku se posveti v glavi: ne luč, ne baklja, ne, solnce mu posveti: moji golobji za 150 kron!

„150 kron sva sedaj zajedla“ s težavo spregovori gospod in počasi pove celo zgodbo.

Nezavestna se zgrudi gospa. —

God gospe Grmovnikove končal se je z žalostjo. 150 kron proč! Strah in groza! — Jaz pa golobov nimam, misli gospod žalosten.

Ne, to ni bila kaplja pelina, to je bila cela kupa, velika kupa.

—:—

Domače vesti.

(Umrli) je 17. jan. po vsem Dolenjskem dobro znani major v p. g. Marko Trbuhovič pl. Schlachtschwert, navdušen Slovan, mož jeklenega in originalnega značaja, odkritosrčen do skrajnosti, ki ni poznal hlimbe in je govoril vsakomur resnico.

Zato so ga vsi čislali in radi imeli. Pokopan je bil odlični vojni junak z vojaškimi častmi v Zagrebu. Slava njegovemu spominu!

(Nepričakovana smrt.) V nedeljo popoldne je v Šmihelu pri Novem mestu umrl Janez Hrastar; doma v sobi stoječemu je prišlo nenadoma slabo, padel je na tla ter bil v hipu mrtev. Pobil se je na sencéh. — Mož je bil že precej star; zapustil je pet mladoletnih otrok ter revico soprogo. — Naj počiva v miru skrbni oče!

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu decembru 1901 je 320 strank vložilo 99.044 K 91 h, 160 strank vzdignilo 73.793 K 98 h, torej več vložilo 25.250 K 93 h, 11 strankam se je izplačalo posojil 11.704 K — h. Stanje vlog 1.862.193 K 25 h. Denarni promet 360.569 K 11 h.

(Hranilnica in posojilnica za Kandijo in okolico), reg. zadruga z neomejeno zavezo je imela meseca dec. 1901 prometa K 32.619.24. Vložilo je 41 strank K 11.765.60 dvignilo 45 strank K 6.616.03 torej stanje hranilnih vlog K 138.896.37. Posojil je bilo danih 14 strankam K 5.040. — Vrnilo je 14 strank K 2.620.

(V župniji Ajdovec) je bilo v preteklem letu rojenih 28 in sicer 13 dečkov, 15 deklic; umrlo jih je 32, možkih 17, najstarejši med njimi je bil star 87 let, žensk 15, najstarejša 67 let. Oklicov je bilo 6, poroke 2.

(Razglas.) Na c. kr. šoli za babice v Ljubljani se začne 1. marca 1902 učni tečaj za babice s slovenskim učnim jezikom. V ta učni tečaj se sprejmo ženske, ki še niso prestopile 40. leta svoje starosti in katere, ako so še neomožene so dopolnile že 24. leto, ter so učnega jezika v besedi in pisavi zmožne. Pouk je brezplačen. Prosimke za sprejem se morejo do 28. februarja t. l. osebno zglasiti pri ravnateljstvu tukajšne c. kr. šole za babice ter prinesiti s seboj krstni ali rojstni list, event. poročni list ali, če so vdove, smrtni list svojega moža, dalje oblastveno potrjeno npravstveno izpričevalo, potem od uradnega zdravnika pristojnega političnega oblastva izdano izpričevalo da so zdrave in telesno in dušno za uk sposobne, potem izpričevalo, da imajo cepljene koze ali da so izaova cepljene ter tudi šolska izpričevala, če jih imajo kaj. Za ta učni tečaj je razpisanih tudi devet ustanov učnega zaklada po 105 K s pravilnim povračilom za pot sem in nazaj. One ženske, ki hočejo prositi za eno teh ustanov, morajo svoje prošnje, opremljene s poprej navedenimi listinami in z zakonitim ubožnim listom, do 5. februarja t. l. uložiti pri dotičnem c. kr. okrajnem glavarstvu, oziroma pri mestnem magistratu v Ljubljani.

Od c. kr. deželne vlade za Kranjsko.

V Ljubljani dné 10. jan. 1902.

(Narodna čitalnica v Novem mestu) opozarja svoje člane, da so bralni prostori vsaki dan do devete ure zvečer pristopni.

(Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov) je s ponavljanjem burke „kmet kralj Herod“ 19. m. m. privabilo veliko občinstva v društveni dom. Igralo se je to pot še bolje ko zadnjič. Pri nekaterih igralcih je res opaziti napredek. Le tako dalje. Učajala sta tudi oba dvospeva pred igro. Prav zadovoljno pa je bilo občinstvo s tem, da je prostor za stoječa z ograjo ločen od onega za sedeče, ni bilo nadležnega pritiska in navala na sedeže. Predpustna veselica tega društva bode 2. februarja. Na vrsti bo duet-kuplet „vse električno“, igra „Vedeževalka“, znana „ciganska kantata“ in prosta zabava. Soditi po vspredu in pa obsežnih pripravah, bo to prav res predpustna veselica, na kateri bo dovolj smeha in zabave. — Zato v nedeljo zvečer v rokodelski dom!

(Veselica obrtnikov.) Dne 12. januarja t. l. imeli smo v lično in prijazno okrašenih prostorih gostilne „pri slonu“ veselico, prirejeno od novomeških obrtnikov v dobrodelni namen. — Kmalu po začetku razvila se je prav živahna in neprisiljena zabava, k kateri ni malo pripomogla od gosp. Seiferta jako točno oskrbovana šaljiva pošta in izvrstna godba na lok. Že proti jutru je bilo, ko so se mnogoštevilni odlični gosti razšli in gotovo bode vsacemu ta večer v prijetnem spominu ostal. Pohvalno je omeniti neutrudno delovanje odbora ter dobra postrežba gostov od g. Globelnika in njegove č. soproge, katere sta dokazala, da imata, akoravno še novince, dobre gostilničarske zmožnosti. Dne 18. jan. t. l. je razdelil odbor te veselice po zaključku računov prebitek 30 K med

6 starih onemoglih obrtnikov. Namerava se v teku leta prirediti še zabav v enak dobrodelni namen, katerih se bode občinstvo gotovo v obilnem številu vdeleževalo.

(Vabilo na veselico), katero priredi „Dol. Sokol“ vsaboto dne 1. febr. t. l. v prostorih „Nar. Citalnice.“ Vspored: I. Rokovnjači. Narodna igra s petjem v 5 dejanjih, po Jurčič-Kersnikovem romanu dramatizoval Fr. Govekar. Godbo zložil V. Parma. II. Ples. Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer. Začetek točno ob polu 8. uri. Vstopnice prodaja od 29. jan. naprej g. Josip Medved, trgovec v Rudolfovem. Vstopnina: Sedeži od I.—IV. vrste 2 K 40 h, ostali 1 K 60 h. Stojišča 1 K, dijaki 60 h. Društveniki „Dolenjsk. Sokola“ plačajo polovico vstopnine. Odbor.

(Vabilo) na CXXVII. odborovo sejo „Slovenske matice“ v Ljubljani, v četrtek dne 30. januarja 1902. ob petih popoldne v društveni pisarni. Vspored: 1) Naznanila predsedništva. 2.) Potrditev zapisnika o CXXVI. odborovi seji. 3.) Poročilo gospodarskega odseka o hišnih popravah. 4.) Poročilo tajnikovo. 5.) Eventualia. Predsednik Fr. Levec.

(P. n. prijatelje „podpornega društva za slovenske visokošolce v Pragi“) uljudno prosimo, naj pošiljajo svoje denarne doneske na adresu društvenega blagajnika: „I. U. Dr. J. Ettel šl. z Hvozdomilu, advokat Praha-Vinohrady, Palackeho trída 8“, — dopise pa na predsednika: „Fr. Tomšič, nadinženyr. Praha Spálená ulice 24“, — ker imamo sitnosti s poštami uradi, ako so pošiljatve adresovane pod naslovom samega društva. Ob enem pa prosimo zopet vse rodoljube in prijatelje slovenskega dijaštva za izdatno podporo.

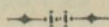
V Pragi, 20. januarja 1902.

Josip Germ, tajnik.

Fran Tomšič, predsednik.

(Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji — za l. 1901—1902.) Pri 13. občnem zboru podp. društva za slov. visokošolce na Dunaji so bili v odbor izvoljeni naslednji gospodje. Predsednik: Jakob Pukl c. k. nadporočnik v ev., sodni tolmač bolg., hrv., srb., slov. jezika, posestnik i. t. d. Podpredsednik I.: Dr. Friderik Ploj, vitez Fr. Jož. reda, c. k. dvorni svetnik, drž. poslanec i. t. d. Podpredsednik II.: Dr. Frančišek Simonič, c. k. kustos v vseučiliški knjižnici. Blagajnik I.: Dr. Kl. Seshun, dvorni in sed. advokat (I. Singerstrasse 7). Blagajnik II.: Dr. Janko Babnik, c. k. tajnik v justičnem ministrstvu. Tajnik I.: Dr. Fran Vidic, c. k. urednik držav. zakonika. Tajnik II.: Dr. Teodor Stegù, c. k. pristav v justičnem ministrstvu. Odborniki: Monsignor Frančišek Jančar, papeški častni komornik, župnik nemšk. vitež. reda; Ivan Luzar, nadrevident juž. železnice, Žiga Sežun, c. k. kontrolor v blagajnici državnih dolgov. Pregledovalci: Dr. Anton Primožič, c. k. profesor, pridjan c. k. ministrstvu za uk in bogočastje; Dr. Josip Mantneni, c. k. amanuensis v dvorni knjižnici, profesor glasbe, i. t. d.; Bogdan Trnovec, c. k. sodni nadsvetnik pri c. k. najvišjem in kasacijskem sodišču. Odbornikovi namestniki: Dr. Vladimir Globočnik plem. Sorodolski, c. k. dvorni svetnik; Dr. Matija Murko, docent na vseučilišču, uradnik v ministrstvu za vnanje stvari, učitelj ruščine na učilišču za vzhodne jezike; Dr. Anton Povšič, c. kr. tajnik pri najvišjem in kasacijskem sodišču. Pregledovalcev namestniki: Alojz Kremžar, magistrat. svetnik, v. p. Alojz Karba, c. k. poštni pristav, Jožef Premern, c. k. kontrolor poštne hranilnice.

(Stoletna Pratika) dobivala se bode od 5. februarja naprej tudi v knjigarni J. Krajec nasl. v Novem mestu. V pol platno vezana 1.80 K in v pol usnje 2 K; po pošti poslan eksemplar 20 h več.

Razne stvari.

* (Bogotajec.) 13. septembra 1866 se je prigodil v Pittsburgu čuden „slučaj.“ V celici tamošnje ječe sta sedela dva obsojenca, eden se je imenoval Thompson in je bil znamenit konjski tat. Imel je pa poleg drugih velikih napak tudi to, da se je vedno rad norčeval z Boga in svetih stvari. Ko sta se oba obsojenca večkrat razgovarjala o verskih stvareh, je

začel Thompson vselej prav grdo govoriti in preklinjati Boga. Tovariš Thompsonov je bil pa navzlic temu, da je bil v ječi, vendar še dosti veren človek. Ko je Thompson tako prav grdo govoril v začetku omenjenega dne, mu je tovariš ugovarjal in mu je rekel, da se da božanstvo Jezusa Kristusa dokazati iz sv. evangelija. Na to je spregovoril Thompson tako ostudne besede, da jih ne moremo ponoviti. Komaj pa se je tako hudo pregrešil, je že tudi obledel, pene so mu stopile iz ust, padel je vznak in v malo minutah je stopila njegova grešna duša pred Večnega Sodnika, katerega je malo prej še tako grdo tajil in zasramoval. Strašna, a zaslužena kazen.

* (Zasramovalci Boga.) V neki francoski vasiči so pili poletnega popoldneva razni vaščani žganje in se pri tem zabavali na razne načine. Posebno odlikovala sta se dva pivca, ki sta začela takoj govoriti o verskih rečeh, ko sta se ga nekoliko nabrala. Začela sta zabavljati čez duhovnike in vsa družba se je na vse grlo krohotala. „Boga ni!“ — je kričal eden na vse grlo, — „in če je naj mi odbije obe nogi!“ Vsem poslušalcem je postalo malo tesno pri srcu, a so se vseeno smejali. Drugi je hotel biti še bolj predrzen: „No, če je res Bog, naj mi vzame glavo, če mi more!“ Vsi žganjepijci so se spet zakrohotali. Nekaj ur pozneje se je začelo oblačiti in tudi po malem grmeti. Vsi oni, ki so imeli daleč domov so se začeli odpravljati na pot. Med temi sta bila tudi zasmeovalca Boga. Med potoma se je vlila ploha in tudi treskati je začelo. Ko sta dospela do nekega drevesa, sta stopila pod vejevje, da bi tam vsaj nekoliko povedrila. Ali v tem hipu udari strela v drevo in oba zasramovalca se zgrudita mrtya na tla. Enemu sta bili razmesarjeni obe nogi, drugemu pa je bila glava skoro popolnoma odtrgana od telesa. Tako kaznuje Bog očitne zasramovalce.

*(Streljanje zoper točo) se je, kakor posnemamo iz „Domovine“, v letošnjem letu na Spodnjem Stajerskem večji del jako dobro obneslo. Letos je peto leto, odkar se je ondi uvedlo streljanje, in na mnogih krajih so se prepričali o jako ugodnem uspehu tega postopanja. V okolici Slovenje Bistrice so streljali letos ob 32 viharnih dneh, in niti edenkrat ni padala toča. Jako sijajen dokaz o uspešnosti streljanja so imeli dne 20. avg., ko se je bližala jako huda nevihta od severo-zapada. Ta dan na dveh postajah niso streljali, in toča se je vsula ter uničila tretjino žetve. Pri bližnjih postajah pa, kjer so streljali, so imeli samo močen vihar z dežjem. V okolici Slovenje Bistrice se ni letos pri streljanju zgodila nikakšna nezgoda.

*(Redek slučaj zanimivosti.) Pred angleškim mestnim sodiščem vodila se je te dni testamentarna razprava, in poklicana je bila neka priča. Predsednik je vprašal moža med drugim: — Imate li brate in sestre? — Imel sem samo ednega brata, ki pa je umrl pred 150 leti, je odgovorila priča. Sodišče je mislilo, da je to šala in že je hotel predsednik posvariti pričo, kar mu je ta odgovoril povsem resno: — Moj oče se je oženil v dobi 19 let; dobil je sina, ki je umrl še tisto leto. Ostal je udovec in oženil se je ponovno v starosti 75 let; iz tega zakona sem se rodil jaz, ki imam zdaj že 94 s 56 (razlika izmed 19 in 75) in dobite 150 let. Žal, da starček ni poznal svojega edinega brata.

*(Revolucija radi cilindra.) V Londonu nosi vse, kar je moškega, cilindre; celo mladi rokodelski učenc se sramuje iti na ulico brez tega čudnega in neokusnega pokrivala moške glave. Prvi cilindar pa ima za seboj jako zanimivo zgodovino, bil je namreč povod veliki demonstraciji. Leta 1797 se je drznil neki Hetherington okrog poldneva na najbolj obljudeno ulico v Londonu s cilindrom na glavi. Ljudje so začeli postajati in gledati za njim, a sledujoč so se vstopili okrog njega in začeli hrupno kričati ter ga biti z palicami. O tej demonstraciji je pisal nek takratni londonski list: „Trgovca modne robe, Hetherington-a, so zaprli radi motenja javnega miru in ker je dal povod javni demonstraciji, so ga izročili lordmajoru, ki ga je obsodil na kazen 500 funtov šterlingov. Pokazal se je na ulici s takšnim strašilom na glavi, katero je pa sam imenoval svileni klobuk, a ima tako visoko in svetlo štulo, da je v stanu preplašiti mimogredoče ljudi. Policaji so dokazali, da so žene ob pogledu na to štulo padale v omedlevico, otroci začeli kričati in plakati, psi lajati in tu-

liti, a zbrana množica je pohodila nekega dečka. Radi tega so obtožena prijeli in ga izročili pravici. — In še dandanes provzročajo cilindri revolucijo, namreč v — ženskih srcih.

*(Zanimiva obravnava) se je začela pri deželnem sodišču v Lvovu. Tožen je znani Silvio Nodari iz Vidma, ki je na stotine galiških, kranjskih in hrvaških kmetov zvalil v Ameriko in jih grdo osleparil. O izidu obravnave bomo poročali.

Smešnice.

(Kazen.) Obiskovalec: „Kje pa je vaš soprog?“ — Gospa (bivša učiteljica): „Tam, stoji v kotu, ker je prepozno prišel h kosilu.“

(Neljubo odkritje.) Žena: „Danes mi je konjederec N. dejal, da mu je naš pes že dalj časa meso kradel.“ — Mož: „Preklicana zver — in meso smo vedno jedli v prepričanju, da je goveje.“

(Moderno.) Gospa: „Ali pristoja ona obleka, katero sem vam podarila, Vašemu možu?“ — Prosjakinja: „Izvrstno, — takoj ko se je oblekel, se je dal slikati.“

(Nepremišljeno.) Gast: „Gospod krčmar, jaz sem že jedel boljše pečenko, kakor je Vaša!“ — Krčmar: „Toda ne pri meni.“

(V hitrosti.) Zakonska polovica, ktera se je hotela ločiti, prišla je v svrhu poravnave k duhovnu. Žena: „Ah da bi bila v nebesih!“ — Mož: „In jaz bi bil rad v gostilni!“ — Žena (hitro): „Vidite gospod župnik, on hoče vedno boljše stvar imeti!“

(Popolna uljudnost.) Profesor je lovil ribe na morskem obrežju. Po morju se je pripeljala gospodična in baš pred profesorjem se je čoln potopil. Profesor je vstal, se globoko priklonil in dejal: „Zdravstvujte gospodična!“

(Bistroumna soproga.) Prijateljica: „Ti toraj misliš, da pečenka ni ugajala tvojemu soprogu?“ — Mlada žena: „Da, jaz sem tega mnenja, kajti po kosilu je žvižgal — žalno koračnico.“

(Moderna kuharica.) Gospa: „Kaj vi hočete izstopiti iz službe, saj sem vendar polovico dela jaz storila.“ — Kuharica: „Da, toda z vašim delom nisem bila zadovoljna.“

(Poročilo občinskega tajnika.) — Vsled prepira je nastal pretep, pri katerem so Kovačevemu Florjanu odtrgali njegovo drugo in zadnje uho.

(Moderno.) On: „Draga Lavra, midva sva propala. Nihče nam neče več posoditi denar — sedaj mi ne preostaja drugo, kot pošteno delati.“ — Ona: „Oh, kdo bi mislil, da bodeva tako daleč prišla?“

Umrlj so:

20 januarja Alojzij Preatoni, dež. bosn. gozdár, 28 let, št. 24, jetika.
21. januarja Antonija Cvelbar, učenka ljud. šole, 11 let, št. 156, vnetje sopol.
27. januarja Karol Kondrič, izvoščeka sin, 2 1/2 leti, št. 25, jetika.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem mestu.

G. župan A. Belec, 6 K; Veleč. g. kanonik Mih. Tavčar, 20 K; Veleč. g. župnik Jos. Kos, 5 K; Nekdo 3 K; Neimenovan 8 K; Veleč. g. župnik Andrej Česenj, mernik fižola.

Zahvala.

Za presrčne dokaze blagega sočutja o boleznih in smrti našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata, gospoda

Alojzij Preatoni-ja

dež. bosn. gozdarja

kakor tudi za mnogobrojno vdeležbo pri pogrebu izrekamo tem potom vsem svojo najtoplejšo zahvalo. Še posebej se zahvaljujemo č. gg. kapiteljskemu vikarju Fr. Sal. Watzlu in kaplanu J. Mihelčiču za izredno požrtvovalnost, g. Ig. Hladniku in gg. pevcem pa za ganljivo petje.

NOVO MESTO, dne 22. januarja 1902.

(31)

Žalujoči ostali.

Preklic.

Podpisani Janez Kiren iz Dolenje vasi prekličem vse grdo obrekovanje, katero sem govoril zoper g. Jernej Sitar-ja, mizarja iz Šmihela ter smatram ono kot neresnično.

(34)

Janez Kiren.

S 1. majem 1902 je za oddati

(30—1)

pet sob skupno,

ali pa po 2 in 3 sobe skupaj v hiši št. 150 v Novem mestu.

Učencem,

iz dobre poštene hiše, ki je star vsaj 15—16 let ter bi imel resno voljo do dimnikarskega obrta, se takoj sprejme. — Natančneje se izve pri Franc Hönigmann-u, dimnikarskemu mojstru v Novem mestu. (28)

Vabilo

na osmi redni občni zbor

okrajne posojilnice v Mokronogu,

registrovane zadruga z neomejeno zavezo,

ki bode dne 19. svečana 1902 ob 3. uri popoldne v šolskem poslopju v Mokronogu.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Račun načelstva.
3. Poročilo računskih preglednikov in nadzornikov.
4. Razdelitev čistega dobička.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Predlogi in nasveti.

Načelstvo.

Ako bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, prične se pol ure kasneje drugi občni zbor, ki sme brezpogojno — brez ozira na število zadrušnikov sklepati. (26)

Dražba

za zgradbo dvorazredne ljudske šole v Stopičah, se bode vršila dné 13. februarja 1902 na lici mesta. Vsa stavba z notranjo opravo vred je proračunjena na 16.845 K 66 h. Ponudniki imajo položiti 10% kavecije.

Krajni šolski svet v Stopičah, 31. januarja 1902.

(35)

Župnik Jakob Porenta, prvosednik.

Samostan kartuzijancev v Pleterjih pri Št. Jerneju

išče dva hlapca h konjem.

Samci imajo prednost. — Plačilo po dogovoru. (24)

Reznike in ukoreninjeno trsje

„Portalis“ kakor tudi ukoreninjeno trsje „Portalis“, požlahtnjeno izvrstno vinsko vrsto, črnino, 2—3 leta stare, prodaja po nizki ceni oskrbnitvo grajščine na Raki, Dolenjsko. (27—1)

Dva glasovirja

in dva harmonija

sta po nizki ceni na prodaj v Novem mestu hiš. št. 82. (32—1)

Stanovanje v I. nadstropju

s tremi sobami, kuhinjo, drvarnico in kletjo je za oddati

s 1. marcijem

pri Janezu Košak-u v Rudolfovem. (33—1)

Antonio Comin v Novem mestu

Klet se nahaja v hiši

*** gospe ***

Marije Mohar,

Arkove ulice št. 209

*** v Novem mestu. ***

(301-4)

*** priporoča ***

svojo veliko zalogo

*** **garantiranega**

istrskega vina ***

== hekto od 20 kron naprej. ==

Naznanilo!

Na razna vprašanja od strani gg. obrtnikov, kje sem si jaz svoj motor naročil, ki ga rabim pri mizarstvu? Kako sem zadovoljen, koliko stane gonilna moč itd.? Vsem istim, ki so se že obrnili v tej zadevi na mene ali onim, ki si tega žele, javno naznanjam, da meni ga je preskrbel tukajšnji rojak kateri biva na Dunaju. On ima razna zastopstva, za razne motorje, kateri se dajo porabljeni pri obrti, kmetijstvu in drugih javnih napravah. Izvršuje tudi vodovode, razne razsvetljave itd. Ker sem vsestransko z motorjem zelo zadovoljen, smem priporočati vsem istim, ki si nameravajo kaj enakega napraviti, da se obrnejo na g. Karl Majntingerja, Dunaj I. Liebenbergasse št. 1. Zagotavljam jim da bodejo najvestneje postreženi, odgovarja točno, tudi v domačem jeziku. Gonilna moč mojega motorja stane 6-7 h na uro konjska moč, kar je zelo malo v primeri moči. Da je vse to istina se lahko vsak pri meni prepriča, ker drage volje pokažem vsakemu rad. Naša dolžnost bodi to da podpiramo rojaka domačina!

S spoštovanjem

(2-3)

Matko Malovič,

mizar v Novem mestu.

Zaradi preselitve je prav pod ugodnimi pogoji na prodaj

hiša v Črnomlji

na glavnemu trgu, pripravna za vsako obrt in trgovino. — Natančneje pove Davorin Francič klobučar v Novem mestu.

Hrastove deske (dile)

lepe in suhe, različne dolgosti in debelosti

(15-2)

kupuje mizar V. Umek v Rudolfovem.

== Tovarniške cene! ==

Franc Božič,

Novo mesto. * Glavni trg.

● Nova velika zaloga ●

sukna štofa, cajga, zimskih robcev in vsakovrstnega oblačilnega blaga.

Najnižje cene.

(293-5)

Prav dobro staro vino

rudeče in črno dobi se

☞ pri Jos. Medvedu v Novem mestu. ☜

Javna dražba

(13-2)

bo za popravo šole v Dobrničah, osobito stropov z 17 traverzi, cenjena na 3500 K. Dražba se bode vršila dne 4. febr. 1902 dopoldne; obris in proračun so v pregled pri kraj. šol. svetu v Dobrničah. Tudi pismene oferte z 10% varščine se sprejme,

Krajni šolski svet v Dobrničah,

dné 1. januvarija 1902.

Franc Skubé, načelnik.

Hiša

se prostovoljno prodaja. Ista stoji na lepem prostoru, je pri pravna za vsak obrt. — Vpraša naj se v Novem mestu v hiši št. 147.

(12-2)

Stanovanje

treh malih sobic

— odda na Drski

(254-10)

Jos. Medved.

Žaga, mlin s hišo vred

(16-2)

ter gospodarskim poslopljem,

njivami, sadnim vrptom, hosto itd., vse v dobrem stanu, je iz proste roke na prodaj v Orehovici št. 6., Št. Jernej, Dolenjsko.

Prodajalna

na glavnem trgu št. 92 je takoj oddati proti mesečni plači 16 kron. Prodajalna je lepa in svitla.

(11-2)

Hiša na prodaj

iz proste roke na Katarinskem trgu št. 258, obstoječa iz dveh sob, kuhinje, z obokano kletjo ter lepim prostorom za vsako delavnico pripravnim. — Več se izve pri

(22-2)

Ludovik Ferlič-u, Glavni trg

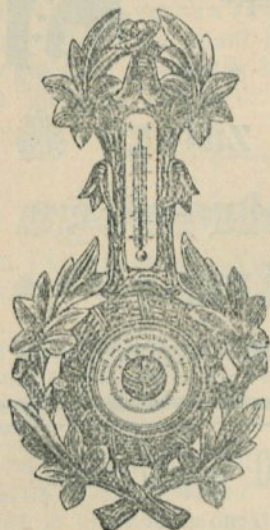
„Pri Zvezdi“ v Novem mestu.

Prodaja se iz proste roke

lepa, velika zidana hiša

z vrptom in tri orale njiv. Stoji blizu farne cerkve in je pripravna za gostilno in prodajalnico. — Natančneje se izve pri Andreju Jančigar v Ajdovcu št. 15. p. Zužemberk.

(25-1)

Alojzij
urar v

Rajec,
Rudolfovem.

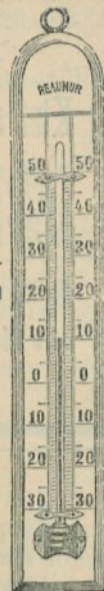
priporoča slav. p. n. občinstvu posebno častiti duhovščini ter gg. uradnikom svojo vsakovrstnih stenskih ur z nihalom, ameriških budilnic itd.

bogato zalogo najraznovrstnejših zlatih, srebrnih in nikelnastih ur in verižic, kakor tudi

Cenik žepnim uram:

Najfinejše nikelnaste ure s ključem od gld.	2 30 do	5—
" " " remontoir " " "	2 35 "	5 50
" " srebrne " s ključem " " "	3 — "	8—
" " " remontoir " " "	4 — "	9—
" " iste z dvojnimi oklepom " " "	5 — "	20—
" " zlate ure za dame " " "	13— "	100—
" " zlate ure za gospode " " "	25— "	110—

Amerikanske budilke po gld. 1.50, fine garantirane po gld. 2.20

Nadalje priporoča svojo

optično zalogo

najboljše vrste svetovno znanih Rathenov-stekel za oči, vsake vrste v jeklenem, nikelnastem in zlatem oklepu v vseh številkah (concav in convex). — Po optometričnem zdravniškem predpisu se vsako naročilo točno in vestno izvršuje.

Zrakomere in toplomere, daljnogleda, povekševalna stekla, (mikroskope) in razne druge optične stvari po jako nizki ceni. — Popravila izvršujem vestno, točno in po prav nizki ceni ter z jamstvom. — Stare žepne in stenske ure se lahko zamenjajo za nove, proti primernemu doplačilu. (5-2)

Poštna naročila se točno izvršujejo.

Slavno občinstvo uljudno vabim, si mojo zalogo o priliki ogledati, ne da bi bil kdo primoran kaj kupiti.

Želite

da Vam nesejo kure po zimi veliko jajc?

več in boljšega mleka?

debele in čvrste prašiče?

zdravo in lepo mlado živino?

močno in trpežno vprežno živino?

potem primesujte k krmi Barthelovo poklajno apno.

Za ta mali trošek Vam ne bo nikdar žal. — Navodilo dobiti je brezplačno pri

Miha Barthel in drug na Dunaju,
X., Keplergasse 20.

(310-5) — Dopisuje se slovensko. —

Med. Dr. Démeter vitez Bleiweis-Trsteniški,
strokovni zdravnik za notranje bolezni in
za bolezni v vratu in nosu

(29) ordinira

v Ljubljani na Resljevi cesti št. 7 od 3.—5. popoldne,
ob nedeljah in praznikih od 11.—12. dopoldne.

V Novem mestu, Florjanov trg št. 122

je iz proste roke na prodaj

(4-3)

hiša s tremi sobami,

2 kleti, bleyom in 3 svinjaki z zraven spadajočim vrtom, hosto in njivami. V hiši je bil pekarski obrt. Na njivah je pod. šupa in dva kozolca ter se poseje do 22 mernikov. Natančneje se izve ravno tam pri

Magdalen Blümel.

Anton Jakaz,

vinski trgovec v Novem mestu,
Glavni trg št. 47 (pri Luser-ju)

priporočam svojo zalogo čisto pristnega

isterskega vina.

Cene so od 15 kr. (ali pa 30 vinarjev) liter naprej. — Prodajam čez ulico tudi pristno

žganje iz tropin

v zapečatenih steklenicah od 1/8 litra naprej

 v vsaki množini.

(289-6)